

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Domus Æternitatis Damnatae

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

10. Ignis damnatae æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50700](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50700)

102 *Domus eternitatis. Consideratio*
metuunt: & usque ad mortem viam in
quitatis terunt: Quæ via, teste S. Bon
ventura: *Est ingredientibus mel sophis*
cum: progredientibus fel & acetum: egre
dientibus execrabile venenum aspidum
Dom. 3. post Pascha. serm. 4.

CONSIDERATIO X.

Ignis damnatæ æternitatis.

Paleas comburet igni inextinguibili
Matth. c. 13.

28. Julii.

I. **T**Riticum selectum sunt Beati, qui
in horreum cæleste invehuntur
paleæ verò sunt Dammati, qui igni
fernali addicuntur. De quo S. Aug
stinus L. 21. de civ. c. 10. ait: *qu*
etiam quamvis miris, tamen veris mo
etiam spiritus incorporeos possit affligere
In hoc autem igne, quatuor veniunt co
sideranda, quæ sunt tremenda. I. *Inten*
II. *Extensio*. III. *Continuatio*. IV. *Elevatio*
Consideremus primo *Intensionem*.
enim ignis ille tartareus, in urendo
vacissimus, acerrimus & intensissimus

Cujus figuram exhibet fornax babylo-
nica, quam Nabuchodonosor Rex, jus-
serat, ut succenderetur septuplum, quàm
succendi consueverat: eratque succensa
nimis, & flamma effundebatur super for-
nacem cubitis quadraginta novem. Dan.

c. 3. Quamvis autem tres pueros, ope
X. Angeli prodigiosè servârit illæsos; viros
tamen illos, qui tres illos miserunt in for-
nacem combussit & illico interfecit
flamma ignis. Intensa fanè urendi vis hæc
fuit; sed quid ea est, si cum igne fornacis
stygiæ comparetur, nisi umbra ignis?

II. Percurre mente tuâ varias mun-
di plagas, ignesque à te in iis conspectos
recole. Vidisti haud dubiè, fornaces
vitriarias, lateritias, pistorias, ardentes,
Aug. candentes, fumantes, flammantes: Sed
: quid obsecro omnes hæc fornaces sunt,
s mox intuitu maximi illius furni tartarei? Nil
ffiger nisi umbra. Vidisti forsan in herciniis,
nt co aliisve montibus metalliferis, ingentes
Inten fornaces, ustorias, liquefactorias, sepa-
levat ratorias, earumque ignem terribilem,
n. fumo sulphureum, candentem sco-
ndo riam, & metalla liquefacta, instar fluvii
issim C

E s

ignei,

104 *Domus eternitatis. Consideratio*
ignei, bullientia: Verum quid hæc omnia, si cum igne & clibano infernali conferantur? Nil nisi umbra.

III. Legisti Phalaridem tyrannum Agrigentinum, à populo, unà cum liberis & conjuge crematum; & in eodem tauro æneo, quo reos puniebat, lege talionis suffocatum. Ovid. in Ibin. Periculum quoque bovis hujus artificem, in eodem crudelissimè exustum. Plut. Oro & alii. Audivisti Ætnam, Vesuvium, Hecclam, aliosque montes ignivomos, flammam, fumos, tophos, cineres, saxa, fluviolosque igneos, evomentes, de quorum uno Virgilius cecinit. L. v. Georgicorum.

Vidimus undantem, ruptis fornacibus

Ætnam,

*Flammarumque globos, liquefactaque
volvete saxa.*

At quid ista omnia, comparatione ignis avernalis? Sanè nihil nisi umbra. In hoc mundo inter homines majus, atrociusque tormentum, igne, reperiri nequit. Unde verè scribit Curtius L. 6. Ignis tormentorum ultimum, & maximum. Quale igitur tormentum ignis, qui flagrat in Orco?

Adhortatio.

O Peccator ! qui tam facilè ac tam
 saepe peccato lethali te obstringis;
 an ignem Inferni atrocissimum non me-
 tuis ? Vel scintillam ignis nostri, in ma-
 num fortè incidentem, ejusque dolorem
 ferre non vales, quin exclames : ad nu-
 dum aspectum fornacis ardentis, per-
 horrescis, & quomodo jacere æternùm
 poteris in igne tam atroci ac violento ?
 Ah ! cessa, cessa, Dei vindictam provoca-
 re; tibi que rogam infernalem succende-
 re: & pœnitentiam age, memor ignis
 tartarei, longè intensissimi, de quo Ec-
 clesiasticus, c.7. *Vindicta carnis impii,
 ignis & vermis. Ignis qui non extingui-
 tur, vermis qui non moritur, nec inter-
 ficitur. Hæc frater charissime meditemur,
 hæc in animo firmiter teneamus & cavea-
 mus nos ab omni peccato & iniquitate, in
 verbo, in factò, in cogitatione, in manibus,
 in pedibus, in visu & auditu, custodia-
 musque corpus nostrum & animam. S.
 Aug. L. de sal. doc.*

29. *Julii.*

I. **C**onsidera deinde ignis stygii, *extensionem* ac vastitatem, latè *extensus* ignis fuit, de cælo à Deo missus qui Sodomam, Gomorham, Adama & Seboim, peccato detestabili foetente subvertit & omnem circumsitam viciniam flammis ultricibus combussit. Gen. 34. Vastum fuit incendium, quod ducentos quinquaginta viros absorpsit Num. c. 16. 35. qui offerebant incensum; & rursus longè vastius, quod quatuordecim millia hominum & septingentos percussit qui contra Moysen insurrexerant. l. c. Verùm quid hæc, ad incendium inferni; quod totum Damtorum carcerem vastissimum ubique replet; ita ut nec angulus reperiat, quem non pervadat; totque hominum milliones complectitur?

II. Carcerem hunc ejusque ignem describit. Hugo L. 4. de anima. *Infernus lacus est sine mensura, profundus sine fundo, plenus ardore incomparabili, plenus foetore ineffabili, plenus dolore intolerabili*

bili, plenus igne inextinguibili. In hoc lacu amplissimo, undique succenso, in hoc incendio sulphureo, longè lateque sese explicante, aspice Epulonem, Judam, Neronem, Diocletianum, innumerosque manium reproborum milliones, ardentis, dentibus stridentes, toto corpore tremantes, atque instar ferri igniti, candentes. Lustra singula eorum membra: scintillantes oculos, ardentis manus, candentes pedes, dentes, linguas venas: candentia viscera, corda, labia, ossa, totumque corpus igneum. O quis hæc videns non horreat? O quis mortalium hæc sustineat? Et tamen sustinebis tu, ac sustinebit, quisquis ob scelera sua huc amandatus fuerit.

III. Ulteriùs lustra hoc antrum ingens, & intueri in eo mare igneum, per totum diffusum, summè fervens ac bulliens, instar vitri liquefacti, aut ferri, cuprivi fluidi, in fornace ardente. Aspice in hoc mari, immersos tot milliones superbiorum, avarorum, libidinosorum, Sacrilegorum, Apostatarum; attende ad eorum gestus, motus, clamores, quæ

108 *Domus aternitatis. Consideratio*
patheticè describit Sanctus quidem Ab-
bas in vitis Patrum L. 7. c. 44. Ego, in-
quit, ob peccata mea inferno adjudicavi
meipsum. Dicoque: esto cum his, quibus
dignus es, istis brevi annumeraberis.
Video igitur ibi, gemitus & lacrymas
indefinientes: video dentibus stridentes,
toto corpore salientes, atque omnibus
artibus trementes: video mare ignis
bullientis immensum, ejulque fluctus ita
ascendentes; ut sidera tacturos putes. In
hoc mari tremendo, video homines in-
numerabiles; Omnes unâ voce ululante-
tes, atque ita horrendè clamantes; ut ni-
hil simile uspiam in hoc mundo, sit au-
ditum; misericordiâ autem Dei se ab illis
avertente. Hæc vir ille sanctus: & quid
tu ad hæc?

Monitum.

O Peccator cæce, miser & miserabilis
lis! Peccasti lethaliter: & scis, pec-
cata tua postremùm admissa, nondum
esse expiata: an non igitur certus es,
quod, si hoc momento mortem oppete-
res, confestim, in hoc mare igneum rue-
res?

res? Et quomodo librum hunc è mani-
bus antè ponere audebis, quàm ex inti-
mo corde, scelerum tuorum te pœniteat?
Quomodo, in statu, suppliciiis inferni
sempiternis obnoxio, vel uno momento
harere audes? Quomodo adhuc joca-
ri, ludere, ridere; quomodo securè som-
num capere vales? O qualis hæc est phre-
nesis? *Potes hoc sub casu ducere somnos?*

30. Iulii.

Perpensâ intensione & extensione,
perpendamus ignis illius conti-
nuationem. Quæ autem est ejus continua-
tio, ac duratio, nisi æternitas: de qua
Isaiasc. 34. 9. *Convertentur torrentes ejus
(inferni) in picem, & humus ejus in sul-
phur, & erit terra ejus in picem ardentem.
Nocte & die non extinguetur, in sempiter-
num ascendet fumus ejus, à generatione in
generationem, desolabitur in secula secu-
lorum.* O longa continuatio! Est enim
ignis ille teste Redemptore nostro, inex-
tinguibilis: ut ait Matth. c. 13. *Paleas
[id est reprobos] comburet igni inextin-
guibili.* Et alibi, inquit: *Ubi ignis non ex-
tingui-*

110 *Domus aternitatis. Consideratio*
ringuitur. Fluant tot annorum millia sed
quot lucent in cælo sidera ; quot virent fug
in campis gramina , quot vernant in ar
bombus flores & folia : & ignis ille m illu
extinguitur. Præclare S. Gregorius L. 2. ann
moral. idem confirmat. Dum ait : *G* bit
henna ignis cum sit corporeus , ut in se m pie
fos reprobos corporaliter exurat ; nec s qu
dio humano succenditur ; nec lignis n fla
tritur ; sed creatus semel , durat in ext sol
guibilis, & successione non indiget, & ar fer
re non caret. in

II. Continuationem, durationem quæ ter
æternam hujus ignis , Moyses jam per
moriturus in cantico suo cygnæo , su rib
nervosè inculcat. Deut. c. 32. 22. dicens dan
Ignis succensus est in furore meo , & arde etia
bit usque ad inferni novissima ; devorabit ma ma
que terram cum germine suo , & montium ab ab
fundamenta comburet. ait 1. Ignis succ à f
ensus est , jam ab origine mundi, in pe jud
nam reproborum. 2. Succensus est ign
in furore meo : author enim illius est f tuu
ror Domini, id est voluntas, firmum quæ tar
propositum Dei, impios, reprobos quæ dor
puniendi ; nec vulgari tantum modo
sed

sed modo terribili, & inaudito, qualem
suggerere solet furor.

III. Sed quamdiu, ô Moyses ! ignis
illius incendium continuabitur ? quot
annis, sæculisve ignis ille ardebit ? *Arde-
bit usque ad inferni novissima. l. c.* Inci-
piet enim, ante extremum iudicium :
quando, *ignis ante illum præcedet & in-
flammabit in circuitu inimicos ejus.* Non
solum hîc in terra ; sed etiam in ima in-
ferni voragine ; ubi eos uret & cruciabit
in omnem æternitatem. *Devorabitque
terram cum germine suo ; id est terræ su-
perficiem cum urbibus, domibus, arbo-
ribus, frugibus, herbis. Et montium fun-
damenta comburet. l. c.* Ignis enim ille
etiam metalla, aurum, argentum, gem-
mas, opes, in visceribus terræ recondita,
ablumet, quando, *Montes sicut cera fluent
à facie Domini. Plal. 96.* Itaque in die
iudicii, maximè vim suam exseret, iste
ignis & furorem ardoris sui in perpe-
tuum continuabit. *O quis poterit habi-
tare cum igne hoc devorante, & cum ar-
doribus ejus sempiternis ?*

Moni-

Monitum.

O Peccator! hunc ignem orcinum,
 sine fine ardentem, terræ superficiem
 consumentem, montes comburentem,
 omnia ædificia, & urbes destruentem,
 ac deinde damnatos æternum torquentem
 cogita; dum stas in procinctu ad peccandum.
 O quæ te dementia cepit? Ignem horarium times,
 æternum non times: Si mox à patrato lethali crimine,
 vivus esses projiciendus à Carnifice in ignem
 & comburendus; in æternum non peccares;
 & tamen, ignem quem peccando mereris,
 sempiternum non reformidas. Imò pro eo,
 quod toto corpore tibi trepidandum foret
 circa hunc ignem ludis & jocularis, non
 ac si esset oculis oblectandis succensus:
 quod attonitus obstupescit S. Chryso-
 stomus, dicens: *Licet ignis illi
 aestuet, & fluvius flammâ accendatur;
 tamen videmus & ridemus, & delicias
 amplectimur.* Homil. 55. ad pop. Quæ
 nam in mundo, major esse potest
 dementia?

31. Julii.

I. Denique consideremus ignis avernalis elevationem. Est enim hic ignis instrumentum justitiæ & vindictæ divinæ, quæ illum supra omnem vim naturalem elevat, & ad effectus omnino stupendos attollit: unde à ratione & natura ignis nostri plurimum discrepat: noster enim ignis pabulo semper indiget, eoque deficiente tandem consumitur: deinde id quod corripit & adurit; etiam consumit; ideoque quò vehementior, eò brevior est. At Damnatorum ignis pabulo nullo aut lignorum, aut carbonum indiget; urit quoque, non comburit, non consumit: *Sevit & parcit, cruciat & reservat, nec torum est quod punit, cui seivum est, quod ignoscit.* S. Aug. serm. 117. de temp. Hinc à Salvatore nostro, sali comparatur, quod carnes conservat: *Omnes autem igne salientur.* Marci c. 9. 48.

II. Causa elevans hunc ignem, Deus ipse est; à quo succenditur, & secundum demerita plus aut minus elevatur: qui
tan-

114 *Domus aternitatis. Consideratio*
tantam ei activitatem & vim imprimi
quanta convenit, ad vindicandum inju-
rias sibi illatas, & gloriae suae divinae ja-
cturas. Sic ignem in pentapolim mil-
sum, ad tantum Deus elevavit ardorem
& foetorem, quantum ardens eorum &
foetens libido requirebat: *Dominus pluit*
super Sodomam & Gomorrhham sulphur &
ignem à Domino de calo. Gen. 19. 24.
Sic Apoc. c. 20. 9. *Descendit ignis à Deo*
de calo & devoravit eos. Descendit ignis
ille à Deo, in signum odii infiniti, quod
puritas, bonitas, & Sanctitas infinita
Dei, in sinu suo continet & fovet, adver-
sus peccatum; & pro gravitate ac nume-
ro scelerum, vim urendi acuit. Ita quo-
que Ignis aernalis est inventum Sa-
pientiae divinae, ad reparandum hono-
rem sibi ablatum. Est machæra omni-
potentiae divinae & romphæa bis acuta,
damnatis inflicta, & juxta singulorum
merita, librata à brachio omnipotentis.
Quis novit potestatem irae tuae? Psal. 99.

III. Est postremò ignis gehennalis,
fulmen in dextera Dei, quod juxta justitiae
leges, & exigentiam criminum, in

capit

capita damnatorum contorquet, totâ
 æternitate. *Si acvero ut fulgur, gladium*
meum: id est si præperavero gladium ul-
tionis meæ, ut sicut fulgur luceat, terreat,
& citissimè penetret. Reddam ultionem
hostibus meis. Deut. c. 32. 41. Ubi bene
 notandum est, hunc ignem, hunc gla-
 dium, hanc romphæam, hoc fulmen
 elevari, vibrari, infigi, magis, minúsve
 pro gravitate ac numero delictorum; ita
 ut si unus centum, alius unum commise-
 rit, isti, ignis, machæra, fulgur centu-
 plum dolorem infligat. Declarat id
 præclarè more suo S. Gregorius L. 9.
 Dial. c. 47. *Sicut, inquit, in mundo multi*
sub uno sole consistunt, nec tamen ejusdem
solis æquanimiter ardorem sentiunt, quia
alius plùs æstuat; alius autem minùs:
Ita illic in uno igne, non est unus modus
incendii: quia quod hîc diversitas corpo-
rum, hoc illic agit diversitas peccatorum:
ut & ignem non dissimilem habeant, & ta-
men eosdem singulos dissimiliter exurat, pro
mensura nempe peccati erit & plagarum
modus. Deut. c. 25. 2.

Adhor.

A Spice ô Peccator & rite pondera
stupendam ignis infernalis eleva
tionem, quam flatus iræ Dei, instar ve
lis, pro mensura, modo, ac numero delictorum,
plùs, minùsve attollit, vel dèprimat, succendit
vel restinguit, auget vel minuit; & cohorresce.
Ne igitur dixaris, siue dena siue centena
perpetraveris, siue dena siue centena perpetraveris,
crimina, æquè damnabor: erras, erras, quia
commisisse enim denis aut centenis peccatis
uret, torquebitque te ignis ille decuplo
aut centuplo vehementius, & que in æternum.
Ardeant jam plures in ista flamma, ob
pauciora peccata quàm sint tua; & tibi
hactenus peperit divina Bonitas; quas illi
grates referre. Conclude tandem, non esse
hic temporis peccatis, suggerendi materia
flammis augendis; sed potiùs seriâ penitentiâ
& lacrymis eas extinguendi, consilio S. Gregorii
hortantis, in Pastoralis suo: *Uniuscujusque mens tantum
penitendo, compunctionis sue bibat lacrymas
quantum se à Deo meminisse recessisse
culpam; & flammam meruisse tartareas.*